

GENÇ OSMAN YAVAŞ

UNCHIUL MEU TRĂSNIT

O ZEBRĂ ÎN AEROPORT

VOLUMUL 1

ILUSTRAȚII DE NALAN ALACA

**TRADUCERE DIN LIMBA TURCĂ DE
RESUL CADİR**

Am un unchi super-tare – oare v-am mai povestit despre el? Nu v-am povestit?! Că este un tip plin de viață, caraghios și simpatic, care povestește mereu câte o întâmplare comică, uneori de-a dreptul absurdă? E atât de distractiv! Dacă ar fi după mine, în fiecare familie ar trebui să existe câte un unchi mega-

amuzant. Dar aveți grijă să vă puneți mintea la contribuție, să nu credeți *chiar tot* ce spune!

„De ce nu?“, mă întrebați? Vă explic imediat, dar să rămână între noi, bine?

Păi, de exemplu, îmi povestește întruna despre un prieten de-ai lui... care e zebra. Da, da, ați citit bine: zebra! Animalul ăla cu patru picioare, care pare îmbrăcat în pijamale cu dungii. Însă, din câte îmi spune unchiul, prietenul lui arată mai degrabă ca în ilustrația de pe pagina următoare.

V-ați prins? Atunci, haideți să luăm povestea cu zebra de la început...

Eu și unchiul meu ieșim la plimbare în fiecare săptămână. Ei, și în timpul unei plimbări de-ale noastre, eu aveam într-o mână o înghețată cu ciocolată, pe care îl cam păcălisem să mi-o ia, iar de cealaltă mână mă ținea el. Și tot plimbându-ne noi, mi-a povestit despre prietenul lui; captivată, l-am ascultat cu sufletul la gură.

Mi-a spus că l-a cunoscut când pleca în vacanță în Elveția. Cum adică, pe cine? Pe acest domn... zebra! S-au întâlnit chiar în aeroportul din Istanbul – unchiul aștepta să-i fie anunțat zborul, s-a uitat în jur, l-a văzut și, stârnindu-i curiozitatea, s-a dus și s-a așezat lângă el. Au intrat în vorbă și așa s-a legat prietenia lor.

Ce am spus eu? Nu l-am crezut, bineînțeles! Așa că l-am întrebat imediat:

— Dar ce căuta o zebra în aeroport?

Și ce credeți că mi-a răspuns?

— Păi, zebrele n-au și ele rude? N-au voie să meargă în vizită?

